

Tuần Báo Vô Vi

18 tháng 10 năm 2015

Số 260

Email: tuambaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Thông Báo
- Sinh Hoạt Bạn Đạo
- Thư Từ Lai Vãng
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hằng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

1. Muốn tu mà tu không được thì phải làm sao ?
2. Sự vận hành trong cơ tạng hữu ích gì không ?
3. Muốn có hành trình dừng mãi thì phải làm sao ?
4. Tại sao bị bần cùng hóa thân xác ?
5. Năm mới thế sự lại âm u sẽ có hiện tượng gì ?
6. Làm sao tạo được sự an bình của nhơn sinh ?
7. Cả thế giới đã và đang lo âu từ thời tiết cho đến kinh tế bất ổn tại sao ?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÕ VI. All rights reserved.

Atlantic city, 27/12/97 3 :00 AM 1) Hỏi: Muốn tu mà tu không được thì phải làm sao ? Đáp: Thừa muốn tu thiên mà thiên không được, là vì nghiệp tâm quá nặng trước, cần ý thức con đường đạo tâm là đường giải nghiệp chướng, ý thức rõ ràng, tự tri niệm Phật từ từ giải nghiệp tâm, nhiên hậu mới thiên được, cảm thức sự nhẹ nhàng là cần thiết, tự dần thân thực hành thì mới đạt được chánh pháp. Kệ : Trí ý phân minh tự giải phiền Tận tâm xây dựng trí tâm yên Giấc mơ không có tâm thanh nhẹ Trí tuệ phân minh chẳng lụy phiền.	Atlantic city, 28/12/97 8 :00 AM 2) Hỏi: Sự vận hành trong cơ tạng hữu ích gì không? Đáp: Thừa sự vận hành trong cơ tạng đem lại sự giao thông máu huyết sanh tồn và khai thông điển giới bộ đầu. Kệ : Điển tâm khai triển thuận đuôi đầu Tiến hóa không ngừng rõ trước sau Giềng mối quy nguyên chung một cội Thanh thanh diệu diệu lại tô màu.
Atlantic city, 29/12/97 2 :15 AM 3) Hỏi: Muốn có hành trình dừng mãnh thì phải làm sao ? Đáp: Muốn có hành trình dừng mãnh thì phải chấp nhận thực hành phục vụ tận tình. Kệ : Dấn thân phục vụ trong vui hành Chẳng có so đo chẳng cạnh tranh Thực hiện thành tâm không tính toán Vui truyền chơn pháp chẳng cầu danh.	Atlantic city, 30/12/97 3 :30 AM 4) Hỏi: Tại sao bị bản cùng hóa thân xác ? Đáp: Thừa quả địa cầu có nơi tốt nơi xấu, sự chuyển động bất thường, loài người sống nơi thiếu thốn, bắt buộc phải cầu xin Trời Phật gia hộ điển lành, chuyển mưa nắng mà mưu sinh, khổ tận cùng có đôi chút đến ân độ, tự cảm thấy sự huyền diệu của Trời Đất sắp xếp và không bỏ một ai. Cuộc sống gay gắt chừng nào thì mới có cơ hội tương đến Trời Phật ân độ và pháp lành của Trời ban. Kệ : Lệ rơi thấm thía chảy hai hàng Khổ cực mưu sinh khó được ban Cao đẹp tình Trời nay quán chuyển Cứu nhơn độ thể tránh mơ màng.
Paris, 31/12/97 2 :25 AM 5) Hỏi: Năm mới thế sự lại âm u sẽ có hiện tượng gì ? Đáp: Thừa thế sự đang ở trong cảnh âm u chưa giải quyết được việc gì thỏa đáng, thì cũng sẽ biến chuyển theo thiên cơ, các nơi đều trong tinh thần chuẩn bị và gánh vác những chuyện gì sẽ xảy ra từ Âu tới Á. Kệ : Hành trình tiến hóa mong an hòa Cầu trúc quy nguyên tánh thật thà Nền tảng không yên thêm động điển Bình tâm xem xét tự mình qua.	Paris, 01/01/1998 5 :55 AM 6) Hỏi: Làm sao tạo được sự an bình của nhơn sinh? Đáp: Thừa muốn có sự an bình cho tâm thân thì chỉ có sự tu thiên thì mới giải quyết mọi sự loạn động hiện hữu, bằng lòng hướng về thanh tịnh mà tu tiến. Kệ : Đầu năm cầu nguyện vẫn còn phiền Chúc phúc cho nhau muốn được yên Cố đạt không thành tâm loạn động Chiều sâu tâm đạo thật là yên.
Paris, 02/01/98 2 :00 AM 7) Hỏi: Cả thế giới đã và đang lo âu từ thời tiết cho đến kinh tế bất ổn tại sao ? Đáp: Luật nhân quả trong sự có có không không là thường tình trên mặt đất, xứ nào giữ được trật tự liên hệ cùng Trời Đất, bằng lòng hướng về tâm linh mà phát triển thì sẽ được cứu, tự mình giảm bớt được ác ý, thì mạng sống sẽ được kéo dài để xây dựng tinh thần phục vụ, như Thượng Đế đã và đang hành. Kệ : Quy nguyên giềng mối thật là thanh Dứt khoát tâm tu tự thực hành Đời tạm không cần lo tiến bước Hành thông tự đạt tự bình an.	

DUYÊN KIẾP ĐƯƠNG HÀNH (tiếp theo)

...

Thầy: Yêu là cái gì chú cắt nghĩa chữ yêu tôi nghe coi. Chú tu hồi nào tới giờ chú yêu cái gì chú cắt nghĩa tôi nghe coi.

Bạn đạo: Yêu là tình thương là thương yêu. Tôi chỉ biết bao nhiêu đó thôi hà. Còn như ông Tám cắt nghĩa khác à, kéo dài.

Thầy: Chú yêu ai. Bây giờ cuộc đời chú tới bây giờ chú yêu ai.

Bạn đạo: Tôi chỉ yêu ông Tám có bao nhiêu đó đủ rồi, chứ không phải yêu bà xã. Bà xã khảo tôi quá, tôi yêu không nổi ... *(nghe không rõ)*.

Thầy: Ông Tám có gì cho chú yêu.

Bạn đạo: Có cái phần thương yêu xây dựng nè hén, có khi buồn chửi ông Tám không giận nè hén, cái này đáng yêu cho tôi rồi. Có khi buồn chửi vài ba câu.

Thầy: Chú yêu rồi chú sợ chú không tiến hóa sao?

Bạn đạo: Mục đích tôi tiến, không tiến rồi để sao chứ!

Thầy: Cho nên chú phải nói rõ chú yêu tôi tiến hay là không tiến. Chú phải cắt nghĩa rõ chú yêu tôi tiến hay là không tiến.

Bạn đạo: Tôi thấy cái luồng yêu bề ngoài là khác, yêu bề trong khác.

Thầy: Thì bây giờ chú nói chú yêu bề trong là chú yêu tôi, rồi chú tiến hóa hay là chú thụt lùi.

Bạn đạo: Tôi thấy tôi yêu bề trong ông Tám á, tôi thấy tôi tiến..

Thầy: Chú yêu tôi là chú yêu ai?

Bạn đạo: Yêu ông Tám, yêu Vô Vi, có bao nhiêu đó đủ rồi.

Thầy: Vô Vi là ai?

Bạn đạo: Vô vi là không.

Thầy: Không là ai?

Bạn đạo: Không là cái vũ trụ, ông Tám nắm hết rồi.

Thầy: Vũ trụ là ai?

Bạn đạo: Vũ trụ ở trên trời.

Thầy: Trên trời là ai?

Bạn đạo: Trên trời là không, còn gì đâu.

Thầy: Cho nên, khi mà con người đã thực thi trở về căn khôn vũ trụ là ở mọi trạng thái với muôn loài. Mình yêu người đó là yêu muôn loài vạn vật không

phải yêu một người đâu. À! Cho nên biết yêu tôi là yêu muôn loài, thấy chưa?

Bạn đạo: Bởi vậy tôi biết nói mà không biết cắt nghĩa. Bởi vì ông Tám có bữa giải thích cái con bò, ông Trời đập hết một bên, nó lòi ra chút xúi nè, nói không được... *(nghe không rõ)*.

Thầy: Nhưng mà chưa tới, tại vì hiểu chưa tới, bồi thêm một chút cho chú hiểu. Khi chú yêu con người vì mọi người là chú sẽ vì mọi người, chú hiểu chưa?

Bạn đạo: Tại ông Tám nói câu đó thì ông Tám đủ lực lượng mới dám nói.

Thầy: Khi mà, chú yêu con người đó ở trong một khía cạnh thì chú sẽ kẹt trong khía cạnh đó, thấy chưa?

Bạn đạo: Ông Tám đủ lực lượng rồi, yêu bạn đời. Còn tôi không đủ mà khía cạnh thôi, yêu theo ông Tám thành ra tôi không dám nói và suy nghĩ được câu nói... *(nghe không rõ)*.

Thầy: Chớ không phải sợ nói, rồi nó vắn bắng, rồi bà xã bà đánh, cũng còn sợ bị đòn, không biết thương yêu người giáo dục mình. Vợ chú là ông thầy giáo dục chú đó, mà chú còn chưa biết thương yêu làm sao chú thương tới tôi được.

Bạn đạo: Tại cái phần lực lượng không được...

Thầy: Chú phải thương yêu Ngài nhiều hơn, chính ngài đang dạy chú.

Bạn đạo: ... *(nghe không rõ)*.

Thầy: Muốn yêu ông Tám với điều kiện ông Tám phải yêu người dạy mình, rồi tới ông Tám, chớ chưa yêu người dạy mình, không bao giờ tới ông Tám được.

Bạn đạo: Tại cái sách này nó hơi kẹt một chút.

Thầy: Nó ngăn cách ở chỗ đó, nó ngăn cách ở chỗ đó.

Bạn đạo: Thành ra tôi phải học cái điểm đó.

Thầy: Bởi vì chú có cái tánh khi chú cần chú mới yêu, còn chú không cần chú không yêu người ta. Chỗ cái đó thành ra cái chữ Ngưu, chữ Ngẫu của chú bị Thiên Lô nó quỳnh trắc mỗ luôn. Chữ Ngưu này ở đây nó quẹt xuống, nó quỳnh trắc mỗ luôn chữ Ngưu.

Bạn đạo: Cái bữa đó lại nhờ ông Tám, nghe cái chữ con bò đó, có miệng mà nói không được, thành ra cho phép mình nói... *(nghe không rõ)*.

Thầy: Ông hỏi chữ nhỏ, ông hỏi chữ Ngưu (牛)
cắt nghĩa sao? Tôi nói gạch đây gạch, đây gạch,
phải không? Lưỡng nghi hợp nhưt thiên địa nó cũng
như người ta, trong đó nó có ngũ tạng. Nhưng mà bị
vì kiếp trước nó nói chuyện nhiều quá bị Thiên Lôi
đánh cái bẹp xuống thành ra gạch cái này, chặn mỗ
không cho nói chuyện nữa, thành ra “hữu khẩu nan
ngôn”, thành ra đứng trước mặt ông thầy, y không
có nói gì được hết, toàn chửi không, thành ra con bò
chửi gì nữa.

Bạn đạo: Cái ông thầy kia khó qua, cái ông thầy
này dễ qua một chút.

Thầy: Cũng không dễ đâu. Ông thầy này thấy nói
chuyện với chú mà chú muốn qua mà qua không
được. Bởi vì chú bị cái vách tường ngăn cách của
ông thầy đời rồi. Ông thầy đời qua được, chú mới
qua ông thầy đạo. Còn ông thầy đời chú không có

qua được, chú vẫn bị vách tường ngăn cách chú đâu
có qua được ông thầy đạo.

Bạn đạo: Thành ra cái vách tường này khó qua quá
... (nghe không rõ).

Thầy: Chú đóng vai con bò phải đúng con bò mà
không đúng con bò là chú không có tiến hóa. Á!
Chú đóng vai con bò mà chú muốn làm con người,
không được. Chớ con bò, con bò nó có tiến hóa của
con bò. Á! Chú phải chịu ngài đánh nhiều nữa.

Bạn đạo: Đứng đây nói à, à hoài.

Thầy: Bất mãn hoài cứ à, à.

Bạn đạo: ... (nghe không rõ).

(còn tiếp)

(Trích từ băng giảng của Đức Thầy – ngày
2/10/1977)

Danh Sách Bạn Đạo Phát Tâm Ấn Tổng Kinh Sách, Đặc San Vô Vi

1. Nguyễn Văn Sơn (BD Đức)	600 EUR
2. Nguyễn Diệu Minh (BD Đức)	150 EUR
3. Nguyễn Minh Vy (BD Đức)	150 EUR
4. Nguyễn Đức Hạnh (BD Mỹ)	200 USD
5. Bạn Đạo Úc	200 AUD
6. Bạn Đạo San Jose (Chị Kim Anh + Châu + Hồng + Trang)	200 USD

Mọi phát tâm đóng góp liên hệ đến việc ấn tổng xin vui lòng liên lạc về email : kinhsachvovi@gmail.com

Phát Tâm Ấn Tổng Xin Điền:

- Tên Họ :
- Địa chỉ :
- Email :
- Điện thoại :
- Phát tâm số tiền :USD, CAD, EUR, AUD, Đồng
- Check money order xin đề: **VoVi Friendship Association of New York**

Và gửi về địa chỉ:

VoVi New York
118 Pheasant Cir.
Brentwood, NY 11717

Kính thư,
Ban Kinh Sách

Lưu Ý: Bài viết cho mục “Sinh Hoạt Bạn Đạo Thế Giới” không ngoài mục đích giúp bạn đạo địa phương thông tin tới cộng đồng Vô Vi. Những tin tức này không phản ánh quan điểm của Tuần Báo Vô Vi. Ban Biên Tập Tuần Báo Vô Vi hoàn toàn không chịu trách nhiệm về nội dung của các bài viết này.

THÔNG BÁO CỦA THIỀN ĐƯỜNG DŨNG CHÍ SYDNEY ÚC CHÂU

922 Hume Highway, Bass Hill NSW 2197, Australia.

Thiền đường Dũng Chí trân trọng thông báo Lễ tưởng niệm Đức Tổ sư Đỗ Thuần Hậu, người khai sáng và lưu truyền pháp môn tu thiền: Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

1/ Thời gian: Từ 9.30am – 2pm, ngày Chủ Nhật 08/11/2015

2/ Địa điểm: Tại Thiền Đường Dũng Chí (địa chỉ ghi trên)

Kính mời bạn đạo dành chút thời gian cùng chung hội tụ để chia sẻ về ngày kỷ niệm này.

Sự có mặt của quý bạn đạo sẽ là niềm vui cho chung và là niềm vui rất đặc biệt dâng lên Đức Tổ Sư.

3/ Chi tiết liên lạc khi cần:

- Chị Khuru Thị Phẩm: Phone: 02 9724 3331. Mobile: 0418 466 328
- Chị Nguyễn Thị Duyên: Phone: 02 9823 8305. Mobile: 0430486845

T.M Ban chấp hành TD Dũng Chí,

H.T Nguyễn Thị Duyên

Qua Mục Thư Từ Lai Vãng, bạn đọc có dịp chia sẻ tâm sự thiết tha của người gởi - các đứa con Vô Vi từ khắp Năm Châu; học hỏi và cảm nhận lòng thương yêu, sự hi sinh tận độ vô bờ của người nhận - Thầy Tám, người Thầy, người cha VÔ VI yêu quý Những lá thư gói ghém tâm tình thấm thiết, nhất là từ các bạn Vô Vi đang ở quê nhà xa tít với hoàn cảnh khó khăn, gút mắc từ ĐẠO lẫn ĐỜI, luôn được hồi âm bằng những lời khuyên giải sáng suốt, chân tình, hướng tâm về chân lý vô cùng siêu diệu.

THƯ GỎI THẦY TỪ VIỆT NAM

V T, ngày 24-12-96

Tôi tên N V T 73 tuổi. Kính chúc phúc lành dâng lên Thầy và bửu quyến vạn thọ miên trường. Tôi có nhận thư Thầy ngày 5-9-95. Thầy đức độ từ bi thương xót chúng sanh mắc tội khổ biên trầm luân. Thầy mạng Đê lâm phạm, cứu độ vạn dân cao chúng diệu quả vô lượng độ nhơn, đức độ tình thương vô lượng thậm thâm rộng mở, nếu không sớm gặp Thầy kiếm tìm dễ chi, được Thầy chỉ dẫn chúng sanh tu học Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp để tiến hóa con đường giải thoát, chúng tôi tuy xa Thầy nhưng tình thương của Thầy lúc nào cũng nghe tiếng nói Thầy trong băng và sách bài vở để học tập hành cho đúng lời Thầy chỉ giáo, chúng tôi quyết tâm tiến tu cho đến ngày viên mãn.

Kính thưa Thầy, tôi hành pháp theo giờ mỗi đêm Thầy có hướng dẫn trong sách soi hồn, pháp luân thường chuyển và thiên định, tôi nghe trong người chạy rần rần từ chân lên đường xương sống lên, đầu thấy xuất hào quang chiếu ánh sáng trước mặt mấy lần mà tíc tắc. Tôi rất mừng vui, nhưng còn nghi chưa rõ sự gì hệ trọng, Kính xin Thầy giải đáp cho.

Kính thưa Thầy, tôi gia đình vì hoàn cảnh khó khăn phải về hột quet gaz dựa lề ngoài lộ sau thường bị đau cảm, kỳ này cũng đau cảm và chóng mặt, đi bác sĩ và vào bệnh viện nằm hết 7 ngày. Bác sĩ tầm không ra bệnh giờ đi chưa vững cũng mấy tháng nay rồi. Kính Thầy có định về Việt Nam không? Kính chúc Thầy phước thọ trùng tăng.

Tôi kính bút dâng lên Thầy ban ân.

NVT

THƯ HỒI ÂM CỦA THẦY TÁM

Manila ngày 9/1/97

Anh T.,

Tôi vui nhận thư anh, cho biết năm nay đã 73 tuổi rồi. Có sự hiện diện tại mặt đất này 73 năm, học hỏi không ít những sự kích động và phản động của tình đời bước vào khổ cảnh mới có duyên lành ngộ Phật Pháp để thực hành. Khi chúng ta tu PLVVKHHBPP thì chúng ta chỉ hướng về phần hồn mà thôi. Hồn làm chủ thể xác, dứt khoát như vậy, không phải thể xác làm chủ hồn. Nên đêm đêm chúng ta tu thiền, Soi Hồn, Pháp Luân, Thiên Định, tức là khứ trước lưu thanh, hòa với thiên giới trong thực hành thì phần hồn dứt khoát đi lên, đứng đường vô sinh bất diệt. Khi anh cảm thức được sự vô sinh thì chắc chắn chúng ta rời khỏi thể xác không có đau khổ. Cái xác là tạm trong kích động và phản động để giáo dục chúng ta trở về mà tu, dứt khoát như vậy, dù bệnh, có chết cũng chuyện thường mà thôi. Chúng ta quán thông được điều này và cương quyết lo tu. Soi Hồn ít nhất một ngày ba lần, một lần nếu có thể làm 15 phút, còn không thì năm phút cũng được. Pháp Luân Thường Chuyển hít vô đầy rún, đầy ngực tung lên bộ đầu thì con người nó sẽ khỏe mạnh. Lớn tuổi dễ hấp thụ bệnh cảm, vì tất cả vi trùng thể giới năm nay như là vi trùng Liên Sô rất mạnh; bệnh cảm khó thoát, phải chích ngừa mỗi năm, khoảng tháng 10 mỗi năm. Mỗi năm đều có một loại vi trùng khác nhau; khoa học đã tìm ra và chứng minh cho mọi người, đốc thúc cho mọi người phải chích ngừa để tự cứu.

Chúng ta tu về Vô Vi là hướng tâm về thanh tịnh, về Trời Phật, về Đại Bi mà hành sự Chuyển lớn làm thành nhỏ, chuyện nhỏ làm thành không thì tâm mới an. Khi anh dốc lòng tu thiền, cảm thấy ánh sáng chiếu rọi, do đâu ? Ánh sáng do sự quy hội của ngũ tạng, kim mộc, thủy, hỏa thổ đều có màu sắc riêng biệt hội tụ thành Mô Ni Châu xuất phát ra ánh sáng hòa hợp với đại tự nhiên mà hành sự. Người tu Vô Vi mới có duyên lành này, nhưng mà

khi có, chúng ta phải dốc lòng dứt khoát lo tu, thấy khả năng sẵn có của chính mình có thể xây dựng được một đường tiến sáng tới vô cùng. Ánh sáng vô cùng là biển yêu của Thượng Đế, không có bị bão bùng nguy hiểm nợ nần, không có gì hết, chứng minh là chúng ta giải thoát, không bị dọa địa ngục. Cố gắng hành đi, thực hành đứng đắn! Soi Hồn, Pháp Luân, Thiền Định như vậy càng nhiều càng tốt. Khi rảnh thì chúng ta dùng ý niệm Phật mà hiểu được nguyên lý của Nam Mô A Di Đà Phật, cũng được thanh nhẹ. Nếu không hành được thì lớn tuổi, nằm một chỗ, dùng ý niệm Nam Mô A Di Đà Phật.

NAM, cuối cùng của nó là thanh nhẹ, bật ra ánh sáng ngay trung tim chân mày
MÔ, chỉ rõ vật vô hình, trụ nơi trung tim bộ đầu chúng ta tỏa sáng
A, luồng điện ngay thẳng trung tim của hai trái cật, cũng phát sáng.
DI, trụ hóa ba báu linh tinh khí thần nơi trung tim trước ngực.
ĐÀ, là màu sắc; sắc vàng bao trùm khắp cả; khi mà nhập định rồi thì cơ tạng phát sáng.
PHẬT hay thanh tịnh ở nơi mình. Mình biết lấy chính mình, biết sự sai lầm của chính mình mà sửa.

Tu thì đừng mãi sửa tiến chớ không có nuôi tự ái nữa. Sửa chỉ có tiến, không bao giờ bị lùi. Ý chí cứ như vậy cho đến giải thoát. Nhớ dặn gia đình: "Phải vui, khi đưa tôi đi bình an, chớ không có chuyện gì phải lo, không có chuyện gì là phải khóc." Sống được bấy nhiêu tuổi là đủ rồi, đi tới thọ như vậy mà biết được điển quang thì bước về điển giới mà hành sự. Tiến tới là không lùi nữa, dứt khoát tu như vậy mới tự cứu, chớ khi già rồi ai mà lo ? Mình phải biết tự lo. Tôi năm nay cũng 74 tuổi, nếu đêm đêm tôi không hành thì không có lời giảng sáng suốt như vậy. Tôi hành mới đạt được thì tôi mới nói cho anh nghe. Cơ hội cuối cùng của chính mình - nhân thân nan đắc, pháp nan ngộ, mà ngày nay anh có được xác thân và biết được pháp để hành - khứ trước lưu thanh thì chỉ có thiếu thực hành mà thôi. Dùng ý chí cương quyết đừng mãi như vậy, để tự cứu mình, chớ chẳng có ai cứu mình. Phật không có cứu mình; Phật là giải thoát, giải nghiệp chướng của Ngài; Ngài mới trở về nơi đó, thì chúng ta bắt chước con đường đó đi, không nên nấn cái hình thờ rồi ý lại làm yếu thần kinh, rồi đốt nhang đốt khói làm ô nhiễm cơ tạng, mang bệnh không ai cứu. Cho nên chúng ta tu, dứt khoát lấy nguyên khí

của Trời Đất mà sống. Pháp Luân Thường Chuyển là quan trọng; Chiêu Minh cũng vậy, hít thở đều hòa, cơ tạng lần lần khôi phục, bởi vì lớn tuổi mới tu thành ra mất linh khí rất nhiều. Có vợ có con là mất linh khí. Bây giờ phải cố gắng tu, khôi phục lại được một phần nào hay phần nấy, dù có chết đi nữa cũng ở nơi tầng số khác hơn những người không tu. Đừng mãi chấp nhận như vậy, có luật của Trời Đất, có luật nhân quả rõ ràng, chúng ta không có giết hại ai thì tâm thức chúng ta sẽ bình an trước khi ra đi. Chúc anh tâm thân thanh nhẹ.

Quý thương,
Lương Sĩ Hằng

THƯ GỎI THẦY TỪ HOA KỲ

Portland, Feb. 01-98

Kính thưa Thầy Tám,

Trước hết chúng con xin Trời Phật, Bề Trên ban cho Đức Thầy được nhiều sức khoẻ trường thọ để diu dắt chúng sanh khắp năm châu về nơi bên giác.

Và sau đây là vợ chồng con Trần văn Thoa và Trần thị Loan ở Portland, Oregon. Vào ngày 20 tháng 8 năm 95, đang lúc bơ vơ lạc lõng đi tìm đạo là vì có người con trai 28 tuổi, hiền lành khoẻ mạnh, ngủ một đêm, sáng mai mất, không bao giờ trở lại. Chúng con buồn phiền vì nhớ con, con nguyện cầu Trời Phật ban cho con được qua cơn khảo đảo buồn phiền. May mắn thay, được bạn đạo, chị Khai ở Washington, Thiền viện Nhẫn Hoà, có tâm đạo chị hết lòng chỉ cho con học pháp của Thầy kể từ ngày 01 tháng 03 năm 1996. Con cố gắng thờ Pháp Luân Chiêu Minh và Soi Hồn. Sáu tháng sau, con lên Thiền viện Nhẫn Hoà, được bạn đạo, anh Trần đình Long, dạy cho con thờ Pháp Luân Thường Chuyển. Con xin ghi nhớ hai bạn đạo và công ơn của Đức Thầy.

Nay con có vài hàng chữ để nói lên sự ghi ơn và tạ ơn Thầy:

Tạ Ôn Thầy

Nay con đánh lễ tạ ơn Thầy
Vô Vi Pháp giúp con nhiệm mầu
Qua cơn khảo đảo mất con hiền
Hướng về Trời Phật con cầu nguyện
Khai tâm độ đạo diu con học
Pháp lý Vô Vi con gìn giữ
Nhẫn Hoà Thiền Viện con tìm đến

Long Đình tận độ cho con thờ
Pháp Luân Thường Chuyển con ghi nhớ
Ngày đêm chăm chỉ con hành thiền
Bạn đạo Vô Vi thương yêu quý
Đón người tâm đạo trong tâm thức
Nay con học pháp đã nhiệm mầu
Ơn Trời Phật bề trên soi sáng
Hết buồn phiền, thức giác Thầy ban
Đời là tạm, hồn về nguồn cội
Cố gắng tu tâm thân khoẻ mạnh
Con về đánh lễ đấng Cha Trời
Chẳng còn động loạn chẳng còn mê
Sinh tử ra đi cũng là về
Về nơi Thiên quốc chính là quê
Quê xưa chốn cũ là vĩnh cửu
Ơn tổ tiên con về với đấng Cha
Thầy ban chánh pháp con tu tiến
Nay con đánh lễ tạ ơn Thầy

Kính bái,
Trần văn Thoa

Kính thưa Thầy,

Và sau đây là con kính xin Thầy chỉ cho con một điều con đang gặp phải là vợ con là Trần thị Loan, sinh năm 1935, 63 tuổi cùng học pháp thiền đến nay cũng được gần hai năm rồi. Vào khoảng 6 tháng nay, bộ đầu rút suốt ngày đêm, từ trung tim chân mày cho đến đỉnh đầu, Hà đào Thành, cứ như có cái gì đè nặng lên đầu, thắt chặt lại, rất là khó chịu. Đi bác sĩ khám, không biết bệnh gì, cho thuốc uống mà không hết. Xong con cho đi châm cứu hai lần, uống 5 thang thuốc bắc không hết. Nay con chịu bó tay, không biết làm cách nào, cứ mỗi đêm trước khi đi ngủ là phải lấy nước đá đắp lên đầu thì mới ngủ được.

Nay con kính xin Thầy có cách nào chỉ cho con. Con xin thành thực tạ ơn Thầy. Chúng con xin Trời Phật bề trên ban cho Thầy được dồi dào sức khoẻ để dìu dắt chúng sanh trên đường hành đạo pháp.
Nam Mô A Di Đà Phật

Nay kính bái,
Chúng con: Trần văn Th. & Trần thị L.

THƯ HỒI ÂM CỦA THẦY TÁM

10 tháng 2 năm 1998

Th. con,

Thầy vui nhận được thư con 1/2/98, đã biết con đã tự vượt qua tình phụ tử thương yêu, đã tách rời nơi cõi tạm, ý thức tu thiền là tự cứu và tái tạo duyên lành ở kỳ sau.

Con biết được Thiên Quốc là gốc gác của phần hồn, dốc lòng tự tu tự tiến thì mới thấy rõ tình trời phục vụ tâm linh, không khác gì người cha yêu quý con mình và tâm thường dìu tiến. Con may mắn được ngộ một pháp thực tiễn tâm linh cứu mình cứu họ. Cũng như bạn đạo của thiền đường Nhẫn Hoà xây dựng cho chung. Quý trọng lẫn nhau, quý hơn người thân trong gia đình, chứng minh cần khôn vũ trụ là một, mọi người dốc lòng tu hành tự tiến, khai mở trí tâm quý yêu Trời Phật, tự về Bến Giác.

Cuộc đời tạm bợ đó con
Quy y Phật Pháp chẳng còn si mê
Tự mình hướng trở lộn về
Chiều sâu tâm đạo mãi mê thực hành
Chẳng còn lý luận cạnh tranh
Lui về thực chất đạt thanh đạt hoà
Tâm thành thực hiện xuất ra
Cần khôn vũ trụ chan hòa tình thương
Mọi người thức giác dựa nương
Trí tâm thanh nhẹ yêu thương hoài hoài
Tiến về Tiên Giới thanh đài
Tu tâm sửa tánh tiến hoài không ngưng
Cùng chung xây dựng tung bừng
Nơi nào cũng vậy cũng ứng luật trời
Tự mình thức giác giúp đời
Cùng tu cùng tiến cùng lời chơn ngôn
Mong con ý thức phần hồn
Vui tu thanh tịnh ác ôn tiêu trừ
Tình thương ướm nở nụ cười
Chung vui sum họp rưới tưới tình đời
Siêu nhiên cấu trúc có Trời
Tâm ta cũng vậy hưởng lời chơn ngôn
Chúc con vui vẻ ôn tồn
Tu tâm dưỡng tánh giữ hồn lo tu.

Quý thương
Lương Sĩ Hằng

Thi Ca của Đức Thầy

Tasmania, ngày 14 tháng 1 năm 1986
KHUYÊN CON

Cha khuyên con trẻ hàng ngày
Tự lo tu sửa vui vầy cảm giao
Những lời Cha dạy đổi trao
Con chưa thức giấc khó vào nội tâm
Xác thân tạm bợ khó tầm
Nay con đã có siêu âm cảm hòa
Tình đời tình đạo hát ca
Hồn con rung cảm chan hòa tình thương
Xét con tự thức đo lường
Trong con có sẵn những đường phải đi
Khai thông tự thức hợp thì
Duyên Trời duyên Phật đã ghi trong lòng
Pháp tu khai mở nhịp vòng
Khai tâm mở trí tự tông thiên cơ
Cảnh đời diễn tiến giấc mơ
Nay không mai có thờ ơ chẳng còn
Đức tin phải giữ vẹn toàn
Thiên cơ Cha giữ mỗi mồn chờ con
Cộng đồng sông biển núi non
Thiên tai bất trắc tâm con vững vàng
Cảm thanh khai mở muôn màn
Tạo trước uất khí khó an cõi lòng
Cảnh Trời thanh thản trong trong
Mặt Trời ban chiếu tận lòng thế sanh
Chẳng còn mê chấp cạnh tranh
Lưu thanh khứ trước thực hành đến nơi
Công khai diễn tiến tự rời
Tuy đời là tạm nơi nơi thực hành
Cha đang phá luật giới ranh
Mong con giải thoát thực hành cùng Cha

Tình thương mến cảm chan hòa
Quy không mới rõ tình ta tình người
Ánh trăng thanh nhẹ vui cười
Con yêu cảnh đẹp con lười ích chi ?
Con ơi ! Chơn pháp nhu mì
Giúp con tự giải sân si ra ngoài
Sửa mình mới rõ chơn tài
Minh tâm kiến tánh sửa sai tiến lần
Con ơi ! Đóng góp một phần
Tâm con thanh tịnh sớm gần Phật Tiên
Chớ nên loạn động triền miên
Nghiệp tâm gia nặng khó yên khó hòa
Mong con sớm thoát ý tà
Hướng về thanh nhẹ chan hòa tình thương
Phật Trời thực hiện tạo gương
Sông mê bến giác khai đường độ sanh
Chung quy cũng phải thực hành
Thương yêu tha thứ quyền năng trong người
Thức tâm thật sự vui cười
Biển yêu sẵn có người người hướng tâm
Địa linh chẳng khỏi phải tầm
Trong con sẵn có tình thâm đạo đời
Ra vô hít thở chẳng rời
Tình Cha sống động nơi nơi cảm hòa
Cảm minh thiên địa một nhà
Người người an lạc vượt qua muôn loài
Bình tâm học hỏi hoài hoài
Trong không mà có tận đài thanh cao
Cha con vẫn cảm ước ao !
Đạt ngày tái ngộ muôn màu hợp khuy nh
Tự do khai mở chơn tình
Thức hồn quy một con minh đại hồn
Lý kia sáng tỏ sanh tồn
Đêm đêm phát nguyện soi hồn cảm thông
Điển lành chư Phật phá công
Giúp con mở trí cảm thông Cha Trời

Pháp luân thường chuyển giải rời
Những phần ô trược góp thời ý thanh
Bình tâm nhìn lại em anh
Vía hồn tái hội tương hành tương giao
Mỗi phần có thấp có cao
Đồng hành đồng tiến bước vào thiên môn
Giải bày tâm sự sanh tồn
Cùng chung khai triển cùng hòa thức tâm
Tham thiền nhập định mừng thầm
Cơ Trời sắp đặt chẳng lầm chẳng sai
Đại đồng thế giới không hai
Ăn năn tu học tiến hoài không ngưng
Tâm thành cống hiến người đương
Cùng chung hưởng lạc cảm từng quang khai
Cộng đồng đóng góp thực tài
Vui nhiều khổ ít diễn oai thức hồn
Chẳng còn chết chóc nóng nôn
Bình tâm thực hiện giải còn si mê
Cha đi Cha lại trở về
Mong con tiến tới hương quê đại hồn.

Lương Sĩ Hằng - Vi Kiên

NHÂN GIAN DU KÝ (tiếp theo)
của Thánh Hiền Đường

Dịch Giả: Đào Mộng Nam

Hồi Mười Hai (tiếp theo)

BÁC ÁI TỪ BI, GIÓ XUÂN MƯA HOA KHẮP CHỖN
TU TÂM DƯỠNG TÍNH, NHƯ CON NHƯ CHÁU MUÔN NƠI

...

Thái Sinh: Thưa ân sư, tại sao bà mẹ này vẫn còn tiếp tục chịu đựng sự cực khổ?

Tế Phậ: Vì còn phải đợi cho những đứa con gái trưởng thành, phải ngâm đắng nuốt cay để giữ tròn đạo làm mẹ, sau này mới mong được các con báo hiếu, khi đó số mệnh tự nhiên được cải biến.

Thái Sinh: Nguyên nhân đã thấy rõ, ước mong chúng sinh mau lìa bỏ nghiệp trần khổ hải, sớm thức tâm chứng quả bồ đề.

Tế Phậ: Không ngờ trò ngoan động lòng trắc ẩn, thầy trò mình qua nhà khác phòng vẩn.

Thái Sinh: Thưa vâng... Ôi! Gia đình này có sao lại khổ sở tới nỗi này, hình như thân nhân họ gặp điều chi bất hạnh. Kia! Một thanh niên đang nằm trên chiếc ghế dài, hình như là bị thương.

Tế Phậ: Thanh niên đó là kẻ hung hăng dữ tợn, chuyên hành động bất lương, gây đau khổ cho gia đình, tạo bất an cho xã hội, không chịu làm ăn lương thiện, chỉ ham lập bè lập đảng với bọn lưu manh, trở thành những tay anh chị ở các chốn lầu xanh, tửu điểm.

Thái Sinh: Chắc thanh niên này vừa trải qua một cuộc thanh toán nào đây?

Tế Phậ: Thanh niên ấy giống như con nhặng trong nhà, rõ ràng là có cửa kính che, song vì ỷ vào sức mạnh của mình một cách ngu dốt, rồ dại nên đã không nhìn thấy vật chướng ngại, cứ

ngang ngược phóng qua, chẳng khác nào chúng sinh ngày nay, mặc dù Tiên Phậ đã dạy rằng: “Có luật nhân quả của tạo hóa” song bọn bất lương bạo ngược vẫn hoành hành chẳng khác nào đám nhặng ngu si cứ đâm đầu vào cửa kính, cuối cùng bể đầu chảy máu mới thức tỉnh, thanh niên đó chẳng giống hệt loài nhặng sao?

Thái Sinh: Lời dạy của ân sư quả là siêu diệu, có lẽ đợi tới khi thanh niên đó tỉnh ngộ mới từ bỏ tính lỗ mãng đó được.

Tế Phậ: Cũng bởi thanh niên ấy từ bé lớn lên giữa một gia đình không yên ấm hòa thuận, cho nên lòng luôn luôn nuôi nấng sự bất mãn, khiến trở thành kẻ bất lương, do đó việc nuôi nấng dạy dỗ con cái trong nhà phải luôn luôn đề tâm lo lắng. Phải thực hành tình yêu thương rộng lớn, sự chịu đựng vô biên để vun bồi hạnh phúc gia đình, còn không nuôi con sẽ chẳng thể thành rồng mà thành cạp dữ, chúng sẽ gây đau khổ cho gia đình, tan nát cho đoàn thể và bất hạnh cho quốc gia.

Thái Sinh: Thưa ân sư, con từng biết một gia đình chỉ có một đứa con trai, song vô phước khi rơi vào nạn chết đuối, do đó cha mẹ nó vô cùng đau khổ.

Tế Phậ: Hai mươi năm trước có một gia đình sinh được một đứa con, năm mười tuổi đứa trẻ đó qua đời, cha mẹ nó vô cùng đau đớn, thất vọng, vì bao nhiêu ước vọng đặt ở nơi đứa trẻ đều tan vỡ cả đời sống trở thành vô nghĩa, mất hết lạc thú. Do đó cha mẹ nó quyết định

tự vẫn bằng cách leo lên núi cao nhảy xuống vực sâu để mong gởi tấm linh hồn cùng núi xanh, nước biếc. Nhưng khi họ vào tới chân núi có một ngôi chùa thờ Phật, trong chùa có một vị ti kheo an nhiên tự tại, lâng lâng thoát tục, khiến họ hồi tâm, đổi ý, bàn tính lại với nhau rằng: “Chúng mình lại có thể u mê tới mức này được sao? Vị ti khưu đó chẳng có con cái, đời sống vẫn bình an thơ thới, giống hệt ngày xưa mình từng sống trải qua, chỉ có chấp trước, không chịu xả bỏ ý tưởng bị mất mát ám ảnh, nên mới đi tìm cái chết. Giờ đây ta chuyển tâm chấp trước thành ra tâm cứu giúp kẻ khác, há lại chẳng đạt được hạnh phúc vĩnh cửu hay sao?”

Sau khi cặp vợ chồng thức tâm liền vất bỏ tính ngã chấp, mặc dù không con song chuyên lo cứu giúp các cô nhi viện, lấy việc giúp đỡ mọi người làm điều hạnh phúc, lại còn nhận nuôi con nuôi, chăm làm điều phước thiện, để lại tiếng thơm muôn đời tại cõi thế gian. So

sánh với đời sống trước đây, thấy rằng rất là hạnh phúc ấm êm, vợ chồng sau này đều sống tới tuổi bát tuần, khi lìa đời hồn phách bay lên cõi vô cực, sống tiêu dao mãi mãi.

Thái Sinh: Được nghe ân sư kể lại chuyện xưa tích cũ, quả là tinh thần được nâng cao, người ta nếu mở rộng được lòng yêu thương, đức từ bi quảng đại, chỉ nghĩ làm lợi cho người, ra sức xây dựng cõi trần khổ hải thành chốn thiên đàng cực lạc, thì chẳng đẹp đẽ tốt lành lắm sao? Há lại cam chịu buộc trói, chôn vùi tâm linh, để rồi toàn chuốc lấy sự khổ đau.

Tế Phật: Đúng vậy, bữa nay tạm ngưng cuộc vân du tại đây, mau lên đài sen, trở lại Thánh Hiền Đường.

Thái Sinh: Thưa, con đã lên đài sen, kính mời ân sư khởi hành.

Tế Phật: Đã về tới Thánh Hiền Đường, Thái Sinh xuống đài sen, hồn phách nhập thể xác.

(còn tiếp)

